

رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی دبیران (مطالعه موردی: دبیران مقطع متوسطه شهرستان کامیاران)

حسین محمدزاده*

نصرالله ندیمی**

چکیده

آموزش و پرورش یکی از نهادهای اصلی اجتماعی است که معلمان از کارگزاران اصلی آن بهشمار می‌روند. این نهاد اصلی خصلتی محافظه‌کارانه در غالب جوامع دارد، اما مشارکت و رفتار سیاسی معلمان در ایران و در سال‌های گذشته هم راستا با بازتوانید ساختار سیاسی نبوده است. به علت ساختار چندقومی ایران، رفتار سیاسی معلمان در مناطق قومی ممکن است تحت تأثیر هویت قومی قرار گیرد. این هویت هم‌چنین بر موضوعات مهمی از جمله ارزش‌های فردی تأثیرگذار است. ارزش‌های فردی (مادی و فرامادی) از شاخص‌های مهم پویایی اجتماعی است. هدف این تحقیق بررسی رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی در میان معلمان مقطع راهنمایی شهرستان کامیاران است. مبانی نظری تحقیق ریشه در نظریه رومانو، راشن، و اینگل‌لہارت دارد. اجرای تحقیق به روش پیمایشی و شکرده جمع‌آوری اطلاعات پرسش‌نامه خوداجرا بوده است. جامعه آماری پژوهش دبیران مقطع متوسطه شهرستان کامیاران بوده‌اند. نتایج تحقیق نشان داد متغیرهای جمعیت‌شناسی مانند جنسیت، مذهب، و نوع لهجه با هویت قومی رابطه معناداری دارند. این هویت قومی که از عوامل زمینه‌ای متأثر است با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی معلمان رابطه مثبت و

* دکترای جامعه‌شناسی سیاسی، استادیار جامعه‌شناسی، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
(نویسنده مسئول)، h.mohammadz11@gmail.com

** کارشناس ارشد جامعه‌شناسی، دبیر دبیرستان‌های سنتدج، n.nadimi2000@yahoo.com
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۱۱، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۰۳

Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

معناداری دارد. این تحقیق نشان داد رفتار سیاسی معلمان ممکن است سیاسی باشد یا نباشد و رفتار سیاسی آن‌ها لزوماً قومی نیست.

کلیدواژه‌ها: هویت قومی، مشارکت سیاسی، ارزش‌های فردی، دییران مقطع متوسطه، کامیاران.

۱. مقدمه و بیان مسئله

آموزش‌وپرورش از نهادهای اصلی در هر جامعه‌ای است. در ایران آموزش‌وپرورش میلیون‌ها دانش‌آموز و صدھازار معلم دارد. به رغم این‌که آموزش‌وپرورش نهادی محافظه‌کار قلمداد می‌شود که در پی بازتولید ساختارهای سیاسی است، معلمان در ایران دارای اتحادیهٔ صنفی‌اند و در روی دادهای سیاسی و اجتماعی نقشی فعال دارند و از دهه‌های گذشته تاکنون بخشی از نیروهای معارض جامعه بوده‌اند. خواست آن‌ها گاه صنفی و غالباً سیاسی بوده است. در این میان، مشارکت و رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی معلمان به‌خاطر نقش و جایگاهشان حائز اهمیت بیش از پیش است. «مشارکت سیاسی به معنی سلوک فرد در سطوح مختلف در نظام سیاسی از عدم درگیری تا داشتن مقام رسمی سیاسی است» (فاضلی و خوشفر ۱۳۸۹: ۱۳۵). رفتار سیاسی گرچه مستقل‌اً مقوله‌ای در خور توجه است، از بعد نظری در چهارچوب مشارکت سیاسی قرار می‌گیرد (راش ۱۳۸۸). بحث مشارکت سیاسی در همهٔ نظام‌های سیاسی حائز اهمیت است، اما «مشارکت سیاسی یکی از ابعاد توسعهٔ سیاسی است و مظهر نوع خاصی از دموکراسی به نام دموکراسی مشارکتی است» (زاهدی و بیرانوند ۱۳۸۹: ۵۲).

ایران کشوری در حال تغییرات سریع است و این تغییر با سؤالات و مشکلات مختلفی در حوزهٔ ارزش‌ها رو به‌روست. «از یک سو بدنی سنتی جامعه حافظ و نگهدار برخی ارزش‌های سنتی است و از سویی دیگر، بدنی روشن فکری معتقد به تغییر و دگرگونی در ارزش‌هاست» (معدنی و خسروانی ۱۳۹۰: ۱۲۴). ارزش‌های فردی (مادی و فرامادی) از شاخص‌های پویایی اجتماعی در میان نسل‌های هر جامعه است. معلمان در جامعه امروز ایران به منزلهٔ بخشی از طبقهٔ متوسط علاوه‌بر تعلیم و تربیت، در حوزهٔ سیاسی و در تعديل یا دفاع از ارزش‌های فردی نقشی بسیار گسترده و استثنایی دارند. مشارکت سیاسی بخش زیادی از معلمان در زمینهٔ قومیتی شکل می‌گیرد. «مشارکت سیاسی شهروندان به شدت از زمینه‌های اجتماعی و هویت قومی متأثر هستند» (عنبری و قلی‌زاده میرزاپی ۱۳۹۶: ۲۸۰).

مسئله قوم و هویت قومی از موضوعات مهم جهانی است، چراکه غالب کشورهای جهان با موقعیت خاص اجتماعی و تاریخی با آن رو به رو هستند. مطالعات نشان داده‌اند که «از میان دویست کشور جهان، ۱۱۵ کشور بیش از یک قومیت دارند» (minorities at risk 2009). ساکنان ایران از اقوام مختلف و درنتیجه هویت قومی‌اند و این هویت قومی نقشی جدی در حیات اجتماعی و به‌ویژه رفتارهای سیاسی دارد. ایران کشوری چندقومی است (احمدی ۱۳۷۸؛ جلایی‌پور ۱۳۷۲؛ مقصودی ۱۳۸۰؛ صالحی امیری ۱۳۸۵؛ طایی ۱۳۷۸؛ محمدزاده و خانی ۱۳۹۷؛ Amanolahi 2005)، درنتیجه رفتار سیاسی معلمان چندبعدی و پیچیده‌تر می‌شود.

قومیت و هویت قومی از موضوعات مهم در کل گیتی است. «هویت قومی مجموعه‌ای از معانی است که اشخاص به عضویتشان در یک اجتماع قومی نسبت می‌دهند و آن‌ها را از دیگران متمایز می‌سازد» (Esman 1994: 27). اسمان بر این باور است که «هویت‌های قومی را نمی‌توان با هویت‌های دیگر مقایسه کرد، بلکه به همان اندازه که هویت قومی سیاسی شود، به همان اندازه هویت‌های دیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بر آن‌ها تسلط می‌یابد»، به همین دلیل «اگر بخش زیادی از هویت مردم قومی سیاسی شود، آن‌گاه می‌توانیم بگوییم هویت قومی بیشترین تأثیر را بر رفتار سیاسی، ارزش‌ها، و اهداف آن‌ها دارد» (رومانتو ۱۴۰۰: ۳۴). نکته بسیار حائز اهمیت این است که قومیت‌ها در درون یکسان نیستند (محمدزاده ۱۳۹۰) و تنوع درون‌ القومی دارند و به قول اریکسن (Ericson 1993: 13) دارای زمینه‌های گوناگون‌اند. تنوع درون‌قومی باعث نظرها و گرایش‌های متنوع و گاه متضادی در درون هر قومیت می‌شود. به همین خاطر رفتار سیاسی ناشی از این تنوع درون قومی از نظر علمی و مدیریت تضادهای اجتماعی جذابیتی دوچندان می‌یابد.

برخلاف نظر اینگلهارت، نتایج تحقیق عبداللهی و حسین‌بر (۱۳۸۵) در ایران نشان داده‌اند که هویت قومی نه تنها با ارزش‌های مادی، بلکه با ارزش‌های دموکراتیک ارتباط معناداری دارد. از نظر اینگلهارت، هویت قومی باعث رفتار سیاسی محدود و به عبارت مشخص‌تر باعث تشویق رفتارها و ارزش‌های مادی می‌شود. هدف این تحقیق بررسی رابطه هویت قومی با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی معلمان در شهرستان کامیاران است.

۲. بیشینهٔ پژوهش

درباره سه متغیر مدنظر این پژوهش، یعنی هویت قومی، مشارکت سیاسی، و هم‌چنین ارزش‌های فردی پژوهش‌های زیادی انجام شده است که اهم آن‌ها عبارت‌اند از: جلایی‌پور (۱۳۷۲) در تحقیق خویش «بحران و درگیری کردستان» را متأثر از عواملی چون همبستگی کردی، وجود احزاب سیاسی کردستان، درحاشیه قرارگرفتن اقوام کرد، جغرافیای سیاسی، و سیاست ویژه امنیتی دانسته است. احمدی (۱۳۷۸) سه متغیر: دولت مدرن، نظام بین‌المللی، و نقش نخبگان را عامل بروز قوم‌گرایی مؤثر دانسته و در میان این عوامل تأکید بیشتری بر نظام بین‌المللی و نقش نخبگان قومی در سیاسی‌شدن اختلافات زبانی و مذهبی دارد. به باور صالحی امیری (۱۳۸۵) این مسئله از اقتضایات محیطی، اجتماعی، و تنوع فرهنگی و قومی در ایران متأثر بوده است. نواح و دیگران (۱۳۸۹) در پژوهشی پیمایشی نشان داده‌اند که محرومیت نسبی با هویت قومی رابطه معناداری دارد. مقصودی (۱۳۸۵) و محمدزاده (۱۳۹۰) عوامل مختلفی را بر هویت قومی اثرگذار دانسته‌اند.

ایجدوغو و دیگران (Icduyqu et al. 1999) عوامل تأثیرگذار بر تقویت هویت قومی و بسیج سیاسی در میان کردها و وجود محیط غیرایمن را در دو بعد مادی (درآمد، دارایی)، تحصیلات، بهداشت، و خدمات دولتی) و غیرمادی (زبان و فرهنگ) مورد توجه قرار داده‌اند. لی براون (Lee Brown 2009) در تحقیقی تحت عنوان «زبان مادری و هویت قومی» به این نتیجه رسید که هرچه فرد مهارت بیشتری در زبان مادری خود داشته باشد، احساس هویت قومی مثبت‌تری دارد و کسانی که بر زبان مادری خود تسلط دارند درباره هویت خود احساس امنیت بیشتری دارند و تصورات بهتری از خود در جهان دارند.

زاهدی و بیرانوند (۱۳۸۹) در تحقیقی پیمایشی که در خرم‌آباد انجام داده‌اند به این نتیجه رسیده‌اند که افرادی که پایگاه اقتصادی- اجتماعی پایین دارند با مشارکت سیاسی مخالفت بیش‌تری داشته‌اند. عبداللهیان و حق‌گویی (۱۳۸۸) به مطالعه تأثیر مثبت اینترنت در مشارکت سیاسی توجه داشته‌اند. فاضلی و خوشفر (۱۳۸۹) با استفاده از داده‌های پیمایش ملی فرهنگ سیاسی مردم ایران مشارکت سیاسی در استان گلستان را تبیین کرده‌اند. آن‌ها میان دو متغیر «احساس بی‌قدرتی» و «میزان مشروعیت سیاسی نظام سیاسی نزد افراد» رابطه یافته‌اند.

کاستوریانو و اسکادر (Kastoryano and Schader 2014) در مقاله «درک دینامیک‌های مشارکت سیاسی و قومیتی در طول زمان و فضا» به بحث درباره مسائل قومی پرداخته‌اند.

این مقاله روی سه موضوع مهم در پژوهش مرکز است: یکی این که قومیت را از دیدگاه ادغام می‌بیند؛ دیگری قومیت و وابسته‌های قومی را همچون منبعی برای تحرک و جنبش سیاسی مهاجران و اقلیت‌ها درنظر می‌گیرد؛ و سومی روی ساختارهای فرصت سیاسی‌ای که مشارکت قومی و تحرک جمعی را شکل می‌دهد مرکز دارد. فیش و دیگران (Fish et al. 2021) در تحقیقی که به روش ترکیبی انجام داده‌اند به بررسی دوستی و اتحاد به مثابهٔ هویت جمعی سیاسی شده و ارتباطش با هویت قومی، ویژگی‌های شخصی، و مشارکت سیاسی- اجتماعی پرداخته‌اند. آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که هویت قومی راه‌های متفاوتی برای مشارکت و آگاهی اجتماعی- سیاسی ارائه می‌دهد. هندرسون (Haderson 2007) ضمن تأکید بر مرزهای ایالتی و قومی در مشارکت سیاسی، به سخشناسی رفتار سیاسی و رابطه آن با نوع وابستگی قومی- ایالتی در آمریکا پرداخته است. به باور او مرزهای محلی و قومی بهتر از بافت و زمینه کلی جامعه نوع رفتار سیاسی افراد را تبیین می‌کند. الازار (Elazar 1996) معتقد است که نوع رفتار سیاسی افراد با چگونگی عملکرد دولت و مقامات حکومتی و هم‌چنین هویت قومی و مذهبی رابطه دارد (Zoellick 2000: 34). ناندی و پلات (Nandi and Plat 2018) در مقاله‌ای تحت عنوان «رابطه میان سیاست و هویت قومی در میان اکثریت و اقلیت در بریتانیا» به این نتیجه رسیدند که در میان اکثریت‌های قومی، زنان از لحاظ هویت قومی سیاسی در رده پایین‌تری از مردان هم‌گروه خود قرار دارند، اما در میان اقلیت‌های قومی این زنان هستند که از لحاظ هویت قومی سیاسی در رده‌های بالاتری از مردان هم‌گروه خود قرار دارند.

در جمع‌بندی می‌توان گفت که دربارهٔ هویت قومی، رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی تحقیقات گسترده و عمیقی انجام شده است، اما هیچ‌کدام از آن‌ها به رابطه میان نوع هویت قومی مدنظر دیوید رومانو و مشارکت سیاسی و ارزش‌های فردی نپرداخته‌اند. بدین‌منظور این تحقیق در میان معلمان یکی از شهرستان‌ها که دارای تنوع قومی است انجام شده است.

۳. مبانی نظری

در بحث نظری ما به سه مطلب توجه داریم: هویت قومی، رفتار سیاسی به مثابهٔ نوعی مشارکت سیاسی، و ارزش‌های فردی. دربارهٔ هویت قومی محققان خارجی و داخلی تحقیقات نظری عدیدهای را انجام داده‌اند و نقش عوامل سیاسی، فرهنگی، و اجتماعی- اقتصادی در

آن دیده شده است. در اینجا قصد ما یادآوری این تحقیقات نیست، بلکه نوع هویت چهارگانه‌ای است که رومانو انجام داده است. در بخش ارزش‌های فردی، نظریه اینگلهارت را مدنظر قرار می‌دهیم و در بخش رفتار سیاسی، رابطه هویت و مشارکت سیاسی در نگاه مایکل راش را در نظر داریم.

از نیمة دوم قرن بیستم به بعد در حوزه علوم اجتماعی اندیشمندان زیادی درباره تعاریف هویت و هویت قومی و قوم‌گرایی بحث کرده‌اند و هرکدام از آن‌ها تعاریف متفاوتی از این مقوله‌ها و هم‌چنین درباره تأثیر هویت قومی و قوم‌گرایی در جهان معاصر ارائه داده‌اند؛ به‌گونه‌ای که بسیاری از آن‌ها بر این باورند که هویت‌های قومی و مذهبی در هزاره سوم مهم‌ترین عامل تعیین‌کننده تغییرات جهان اجتماعی است و کارکردهای مختلفی دارد.

قومیت به دیدگاه‌ها و شیوه‌های عمل فرهنگی اطلاق می‌شود که اجتماع معینی از مردم را متمایز می‌کند. اعضای گروه‌های قومی از نظر فرهنگ خود را با گروه‌بندی‌های دیگر در جامعه متمایز می‌دانند و دیگران نیز آن‌ها را همین‌گونه در نظر می‌گیرند. برای تشخیص گروه‌های قومی از یکدیگر از ویژگی‌های مختلف بسیاری می‌توان استفاده کرد، اما معمول‌ترین آن‌ها عبارت است از زبان، تاریخ یا تبار (حقیقی یا خیالی)، مذهب و شیوه‌های لباس‌پوشیدن و آرایش (گیدنز ۱۳۸۶: ۲۷۸).

آنتونی اسمیت «شش ویژگی قوم را چنین برمی‌شمارد: نام جمعی، اسطوره نیای مشترک، تاریخ مشترک، فرهنگ مشترک در میان اعضای گروه قومی که آن‌ها را از دیگر گروه‌ها متمایز می‌سازد و پیوند با یک سرزمین خاص و نوع همبستگی» (به‌نقل از مرشدی‌زاده ۱۳۷۹: ۲۰۰). به‌نظر برتون، درباره اقوام، ما با اطلاعات تحریف‌شده‌ای رو به روییم که دولت‌ها به وجود می‌آورند «تا ملت‌های به‌رسمیت شناخته‌شده را به مقام بالایی برسانند و به این ترتیب سبب شوند که نوعی همبستگی میان دولت‌ها بتواند از آن‌ها دفاع کند و در همان حال گروه‌های کوچک قومی و ناشناخته را به فراموشی بسپارند» (برتون ۱۳۸۰: ۱۶۰).

مهم‌ترین کارکرد هویت ایجاد همبستگی و همانندی است. این همانندی و همبستگی به دو عنصر یعنی تعریف ما از خود و هم‌چنین تعریف ما از دیگران بستگی دارد و هویت در هر سطحی در مقابل «غیر» یا دیگری تعریف می‌شود.

یکی از ویژگی‌های هویت چندلایه بودن آن است (مانند منظومه شمسی) که فرد در مرکز منظومه قرار دارد و لایه‌های هویت چون مدارهای آن هست. برخورداری از هویت منسجم سبب می‌شود تا فرد نسبت به واقعی و حوادث اطراف خود موضع واحدی با دردست داشتن معیارهای واحدی در پیش بگیرد (حاجیانی ۱۳۷۹: ۱۹۵-۱۹۶).

دیوید رومانو (۱۴۰۰) در کتاب خود به نام جنبش‌های ناسیونالیسم کردی افراد را از لحاظ هویت قومی به چهار دسته تقسیم می‌کند:

۱. هویت فردی غیرسیاسی: عده‌ای که خارج از گروه قومی قرار دارند؛ این عده نمی‌توانند خود را با گروه قومی بشناسند، یا به عبارتی گروهی از افراد که هیچ‌گونه هویت قومی ندارند و در هویت اکثریت آسمیله (هم‌گون‌سازی فرهنگی) شده‌اند و هیچ‌گونه تبعیض و محرومیت قومی را از جانب گروه اکثریت حاکم احساس نمی‌کنند.

۲. هویت فردی سیاسی: عده‌ای که در داخل گروه قومی هستند، اما خود را با گروه قومی نمی‌شناسند؛ یعنی هویت فردی دارند، ولی با گروه احساس هم‌بستگی نمی‌کنند. به عبارت دیگر، گروهی که هویت قومی دارند، اما آن هویت در حد فردی است و عنصر ذهنی قومی در آن‌ها به وجود نیامده و به صورت افرادی جدا از گروه، هویت قومی انفرادی دارند. به عبارتی افراد قومی اتمیزه شده‌اند.

۳. هویت قومی غیرسیاسی: عده‌ای که به صورت گروهی به هویت قومی دست‌یافته‌اند و با دیگر افراد متعلق به قوم خود احساس هم‌بستگی می‌کنند. اینان احساس تبعیض می‌کنند، اما این نوع تبعیض‌ها از نوع اقتصادی و اجتماعی است که برای آن مبارزه می‌کنند.

۴. هویت قومی سیاسی: اینان بیشترین حد هم‌بستگی قومی دارند و این گروه احساس تبعیض اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و البته «سیاسی» می‌کنند و سقف مطالبات آن‌ها از گروه‌های یادشده بالاتر است و خواهان حقوق برابر و فرصت‌های همسان با سایر گروه اکثریت، به‌ویژه از لحاظ سیاسی‌اند (رومانو ۱۴۰۰: ۳۳).

موضوع اصلی اینگلهارت در مشارکت سیاسی «ارزش‌های ابراز وجود» یا «ارزش‌های رهاینده» است. ارزش‌های ابراز وجود یا رهاینده گونه‌ای از فرهنگ سیاسی در نظر گرفته

می‌شوند که مستعد دموکراسی‌اند. بهنظر وی، اصلی‌ترین عامل گذار به دموکراسی در کشورهای غیردموکراتیک و تحکیم آن در کشورهای دموکراتیک رشد ارزش‌های ابراز وجود است که در فرایند توسعه اقتصادی ظهر می‌کنند. این ارزش‌ها شامل شاخص‌های استقلال، ارزش‌های فرامادی‌گرایانه، نگرش به برابری جنسیتی، و دموکراسی است. ارزش‌های ابراز وجود در بردارنده تأکید فرامادی‌گرایانه بر آزادی فردی و سیاسی، فعالیت‌های معترضانه شهروندان، تساهل به آزادی دیگران، و تأکید بر رفاه ذهنی‌اند که در زندگی منعکس می‌شود (Inglehart and Wellesl 2010: 132).

درواقع اینگلهارت ارزش‌ها را به دو نوع مادی و فرامادی تقسیم می‌کند. نظریه او بر دو فرضیه کمیابی و اجتماعی‌شدن متکی است. در فرضیه کمیابی عناصری از نظر ذهنی ارزش‌مندند که عرصه آن‌ها کم است. فرضیه اجتماعی‌شدن بر ارزش‌هایی متکی است که در دوران فرهنگ‌پذیری به ذهن فرد منتقل می‌شود. درواقع تغییر ارزش‌ها در فرایندی تاریخی صورت می‌گیرد و ارزش‌های فردی و اجتماعی یک‌شبه تغییر نمی‌کند. هم‌چنین این تغییرات باستی در سطحی وسیع و در میان نسل‌ها ایجاد شود (اینگلهارت ۱۳۷۳: ۸۸).

بهنظر راش (۱۳۸۸: ۱۲۳) نظریه مشارکت سیاسی با نظریه‌های مهمی مثل نظریه نخبگان و کثرتگرایان در ارتباط است. درحالی که نخبه‌گرایان مشارکت سیاسی را به نخبگان محدود می‌کنند، کثرتگرایان آن را در جامعه پخش می‌کنند و از نظر آن‌ها مشارکت مهم‌ترین رفتار سیاسی است، چراکه عامل مهمی در تبیین توزیع قدرت و سیاست‌های است.

پیرفیت (Peyrefitte) در دیباچه‌اش جمعی و مشارکت سیاسی چیست می‌نویسد: مشارکت، مشارکت‌دادهشدن قبل از تصمیم‌گیری است، بهنحوی که اظهارنظر شخصی و اعمال مراقبت در این تصمیم و تحول نتایج آن امکان داشته باشد. یک قرن و اندی سال پیش جان استوارت میل نوشت: فقط حکومتی می‌تواند جلودار همه ضرورت‌های اجتماعی باشد که همه افراد ملت با آن مشارکت داشته باشند.

مدارک و شواهد فراوان و گسترده‌ای وجود دارند که نشان می‌دهند مشارکت سیاسی در همه سطوح براساس پایگاه اجتماعی - اقتصادی، تحصیلات، شغل، جنسیت، سن، مذهب، قومیت، ناحیه محل سکونت، شخصیت، و محیط سیاسی که در آن مشارکت دارد متغیر است (راش ۱۳۸۸: ۱۳۱).

۴. چهارچوب نظری پژوهش

متغیرهای تأثیرگذار بر تعیین نوع هویت قومی بسیار متنوع و چندبعدی‌اند. هم‌چنین شواهد زیادی وجود دارد که هویت قومی افراد تأثیر بهسزایی در نوع رفتار سیاسی و هم‌چنین تعیین نوع ارزش‌های موردعلاعقة آن‌ها دارد. ما در این پژوهش در چهارچوب نظریه دیوید رومانو نوع هویت فرد را تعیین و تأثیر آن را بر رفتار سیاسی افراد مشخص می‌کنیم؛ همین‌طور تأثیر نوع هویت قومی را براساس نظریه مایکل راش و هم‌چنین بر ارزش‌های موردعلاعقة فرد باتوجه به نظریه رونالد اینگلهارت تعیین می‌کنیم.

دیوید رومانو (۱۴۰۰) در کتاب خود به نام جنبش‌های ناسیونالیسم کردی افراد را از لحاظ هویت قومی به چهار دسته تقسیم می‌کند که عبارت‌اند از:

۱. هویت فردی غیرسیاسی؛
۲. هویت فردی سیاسی؛
۳. هویت قومی غیرسیاسی؛
۴. هویت قومی سیاسی.

اهمیت دیدگاه رومانو در این است که افراد هر قوم هویت واحد ندارند، بعضی اصولاً سیاسی نیستند، بعضی سیاسی‌اند، اما برای اهداف قومی کار نمی‌کنند، بعضی قوم‌گرا هستند، اما خواست آن‌ها فرهنگی و نه سیاسی است. این نویسنده بعد از سنجش‌شناسی نوع هویت قومی، رابطه آن را با میزان مشارکت سیاسی بدین‌گونه تحلیل کرده است:

الف: گروه اول با دیگر افراد گروه قومی خود احساس همبستگی نمی‌کنند و بیشتر خود را در گروه اکثریت می‌شناسند؛ به عبارتی در گروه اکثریت آسمیله شده‌اند و تبعیضی از طرف اکثریت احساس نمی‌کنند، لذا مشارکتی سیاسی هم‌چون اکثریت دارند، یعنی بیشترین حد مشارکت سیاسی را در مقایسه با سه گروه دیگر، که در بالا نام برده شد، دارند.

ب: در گروه دوم و سوم میزان مشارکت در حد متوسط است. سطح مطالبات اینان در حد مطالبات اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی است و تبعیض احساس شده از طرف آن‌ها تبعیض‌های اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی است، نه سیاسی.

ج: گروه چهارم گروهی‌اند که کم‌ترین حد مشارکت سیاسی را دارند. سقف مطالبات اینان از سه گروه قبلی بسیار بیشتر و با آنان متفاوت است؛ گروه قومی

سیاسی شده مطالباتی در حد دخالت‌های سیاسی، حکومت‌داری و بعضی مواقع استقلال طلبی و حق تعیین سرنوشت خود را دارند و در صورت امکان حتی دست به مبارزات مسلحه ناگفته های اعتراض همچون نافرمانی های مدنی، اعتصابات، و تظاهرات می‌زنند.

اینگلهارت ضمن تقسیم‌بندی ارزش‌ها به دو دسته ارزش‌های مادی و فرامادی معتقد است که نظریه مادی- فرامادی بر دو فرض اساسی استوار است. فرضیه کم‌یابی؛ که در آن اولویت فرد بازتاب محیط اقتصادی و اجتماعی اوست، به‌نحوی که شخص بیشترین ارزش ذهنی را به آن چیزهایی می‌دهد که عرضه آن‌ها نسبتاً کم است. فرضیه اجتماعی‌شدن؛ که در آن ارزش‌های اصلی شخص تا حد زیادی بازتاب اوضاع حاکم در سال‌های قبل از بلوغ است (اینگلهارت ۱۳۷۳). طبق یافته‌های اینگلهارت، اعتماد به یک‌دیگر همانند رضایت خانوادگی و خوشبختی با سطوح نسبتاً بالای توسعه اقتصادی متناسب است. رضایت از زندگی، رضایت سیاسی، اعتماد به دیگران، میزان زیاد بحث سیاسی، و حمایت از نظم موجود همه با هم همراه‌اند. آن‌ها نشانگان نگرش مثبت را به جهانی که در آن زندگی می‌کنیم تشکیل می‌دهند. به‌نظر او سطوح نسبتاً پایین انتشار رضایت و اعتماد موجب می‌شود که شخص به احتمال زیاد نظام سیاسی موجود را نپذیرد (اینگلهارت ۱۳۷۳: ۴۱).

به‌نظر اینگلهارت فرامادیون بنای دلایل زیر مشارکت سیاسی غیرمتعارف‌تری از مادیون دارند:

۱. مادیون به اراضی نیازهای طبیعی و آنی بیش‌تر تمایل دارند، اما فرامادیون بیش‌تر انرژی روانی خود را برای فعالیت‌های عالی‌تر سرمایه‌گذاری می‌کنند. به همین دلیل ممکن است به‌گونه‌وسیعی به فعالیت‌هایی که سیاست یکی از آن‌هاست روی آورند.

۲. فرامادیون به‌مثابة اقلیت رشدیابندهای، که عالی‌ترین اولویت‌هایشان ناچیز انگاشته می‌شود، از نظم اجتماعی موجود رضایت ندارند.

۳. جدایی و ازدست‌دادن دارایی، که ممکن است حاصل واکنش سیاسی غیرمتعارف باشد، برای فرامادیون کم‌تر منفی به‌نظر می‌رسد، زیرا آن‌ها چیزهایی را تهدید تلقی می‌کنند که فرامادیون اهمیت کم‌تری به آن‌ها می‌دهند (اینگلهارت ۱۳۷۳: ۱۳۵۱-۱۳۵۲).

به نظر مایکل راش (۱۳۸۸) مشارکت سیاسی، درگیرشدن فرد در سطوح مختلف فعالیت در نظام سیاسی از عدم درگیری تا داشتن مقام رسمی سیاسی است. لستر میلبرات (1965) سلسله‌مراتبی از مشارکت را مطرح کرده است که از عدم درگیری تا گرفتن مقام رسمی دولتی تغییر می‌کند و پایین‌ترین سطح مشارکت واقعی رأی‌دادن در انتخابات است و بر همین اساس مردم آمریکا را به سه دسته تقسیم می‌کند:

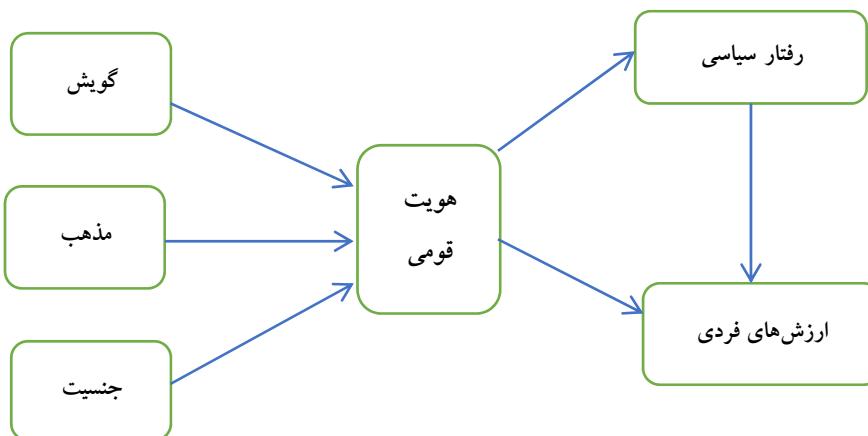
گلادیاتورها: کسانی که غالباً در سیاست فعال‌اند (۵ تا ۷ درصد);

تماشاگران: کسانی که کم‌ترین درگیری در سیاست دارند (در حدود ۶۰ درصد);

بی‌تفاوت‌ها: کسانی که در سیاست درگیر نمی‌شوند (در حدود ۳۳ درصد)

(راش ۱۳۸۸: ۱۲۴).

در مدل نظری تحقیق، که از مبانی نظری و زمینه تحقیق درآمده است (شکل ۱)، حدس ما این است که گرایش به هویت قومی معلمان از عواملی مثل گویش، جنس، و مذهب متأثر است، اما این مسئله اصلی ما نیست. می‌خواهیم این رابطه را با نوع هویت قومی (چهار نوع) بسنجمیم، سپس رابطه آن‌ها را با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی بیازماییم. هم‌چنین حدس ما این است که رفتار سیاسی با ارزش‌های فردی ارتباطی معنادار دارد، چون مشارکت سیاسی از اجتماعی‌شدن متأثر است (راش ۱۳۸۸: ۱۲۳) و اجتماعی‌شدن از متغیرهای مدنظر اینگلهارت (۱۳۷۳) در مسئله ارزش‌های است. بر همین اساس شش فرضیه ذیل را استخراج کرده‌ایم:

شکل ۱. مدل نظری پژوهش

۵. فرضیه‌های پژوهش

۱. بهنظر می‌رسد بین جنسیت و نوع هویت قومی تفاوت وجود دارد.
۲. بهنظر می‌رسد که بین گویش (سورانی، کلهری، و اورامی) و نوع هویت قومی تفاوت وجود دارد.
۳. بهنظر می‌رسد بین مذهب (تسنن و تشیع) و نوع هویت تفاوت وجود دارد.
۴. بهنظر می‌رسد میان نوع هویت قومی و شیوه رفتار سیاسی ارتباط وجود دارد.
۵. بهنظر می‌رسد میان نوع هویت قومی و ارزش‌های مورد علاقه فرد ارتباط وجود دارد.
۶. بهنظر می‌رسد بین شیوه رفتار سیاسی و ارزش‌های مورد علاقه فرد ارتباط وجود دارد.

۶. تعریف متغیرها

هویت قومی: مجموعه‌ای از معانی است که اشخاص به عضویتشان در هر اجتماع قومی نسبت می‌دهند و آن‌ها را از دیگران متمایز می‌سازد که به چهار دسته تقسیم می‌شود:

۱. هویت فردی غیرسیاسی: عده‌ای که خارج از گروه قومی قرار دارند؛ این افراد نمی‌توانند خود را با گروه قومی بشناسند.
۲. هویت فردی سیاسی: عده‌ای داخل گروه قومی هستند، اما خود را با گروه قومی نمی‌شناسند؛ یعنی هویت فردی دارند، اما با گروه قومی خود احساس همبستگی نمی‌کنند یا به عبارتی هویت قومی اتمیزه شده دارند.
۳. هویت قومی غیرسیاسی: عده‌ای از افرادی که به صورت گروهی به هویت قومی رسیده‌اند و با هم احساس همبستگی می‌کنند، اما مطالبات آن‌ها در حد اقتصادی و اجتماعی است و مطالبات سیاسی ندارند.
۴. هویت قومی سیاسی شده: گروهی که هویت قومی آن‌ها سیاسی است و بیشترین احساس همبستگی گروهی و بیشترین مطالبات سیاسی را دارند.

برای سنجش هویت قومی از ۲۴ گویه برمبنای طیف لیکرت استفاده شده است. نمرهٔ حداقل ۱۲۰ و حداقل ۲۴ است. نمرهٔ ۲۴ تا ۵۰ برای هویت فردی غیرسیاسی، نمرهٔ ۵۱ تا

رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی ... (حسین محمدزاده و نصرالله ندیمی) ۱۳۷

۷۰ برای هویت فردی سیاسی، نمره ۷۱ تا ۹۰ برای هویت قومی غیرسیاسی، و نمره ۹۱ به بالا برای هویت قومی سیاسی در نظر گرفته شده است.

رفتار سیاسی: به معنی شیوه‌هایی که افراد برای انتخاب رهبران خویش و شرکت مؤثر در فعالیت‌ها و امور اجتماعی و سیاسی در پیش می‌گیرند. رفتار سیاسی به معنی کوشش سازمان‌یافته مردم درباره حکومت و سیاست است. انواع رفتار سیاسی به سه دسته تقسیم می‌شوند:

الف. رادیکالیسم: کسانی که طرفدار تغییرات بنیادی در نظام‌اند و گاهی طرفدار تحول از راه سرنگونی حکومت فعلی و بنیادنها در حکومت جدیدند.

ب. میانه‌رو: کسانی که با ساختار کلی نظام فعلی مشکلی ندارند، اما می‌خواهند با روش اصلاحات مشکلات نظام فعلی را برطرف سازند.

ج. محافظه‌کار: کسانی که طرفدار حفظ وضع موجودند و با هرگونه تغییر در نظام مخالفاند.

برای سنجش رفتار سیاسی تعداد هفت گویه طراحی شده است، هفت سؤال برمبنای طیف لیکرت پنج‌نمره‌ای و یک گویه دونمره‌ای طراحی شده است. حداکثر نمره ۳۷ و حداقل آن هشت بوده است. کسب نمره هشت تا هجده در ردیف محافظه‌کار، نوزده تا ۲۹ در سنخ میانه‌رو، و نمره ۳۰ تا ۳۷ در گروه رادیکال قرار گرفته‌اند.

ارزش: عبارت است از اعتقاد کلی فرد درباره رفتارهای مطلوب و نامطلوب، اهداف یا حالات‌های غایی یا یک نوع درجه‌بندی، امتیازبندی پدیده‌ها از خوب تا بد یا از مثبت تا منفی که در اینجا ما آن‌ها را به سه دسته ارزش‌های مادی، فرامادی، و التقاطی تقسیم می‌کنیم.

ارزش‌های مادی: بیشتر بر امنیت اقتصادی و جانی و همچنین اهداف کوتاه‌مدت تأکید دارند.

ارزش‌های فرامادی: بر خواسته‌های غیرمادی مانند ابراز نظر، وابستگی به دیگران، رضایت ذهنی، و زیبایی‌شناختی تأکید دارند.

ارزش‌های التقاطی: به خواسته‌های بینایینی بین دو ارزش مادی و فرامادی یا حد متوسط دو ارزش مذکور می‌گویند.

برای سنجش ارزش‌های فوق هشت گویه طراحی شد. نمره‌های چهار گویه یک تا پنج و نمره چهار گویه دیگر یک تا چهار در نظر گرفته شد. نمره حداکثر ۳۶ و نمره حداقل هشت بود. افراد با ارزش مادی نمره هشت تا هفده، ارزش التقاطی هجده تا ۲۷، و ارزش فرامادی ۲۸ به بالا بود.

مذهب: دسته‌ای از باورها و اعمال مربوط به امور لاهوتی است که این باورها و عقاید همه کسانی را که پیرو آن‌ها هستند در اجتماع اخلاقی واحدی به نام واحد متحد می‌کند. به مکتب‌های درون هر دین مذهب می‌گویند. سطح سنجش این متغیر اسمی است و با یک سؤال نوع مذهب فرد مشخص شده است؛ پاسخ‌گویان از نظر مذهب پیرو مذهب تشیع یا تسنن‌اند.

زبان: زیان نظامی از اسناد و نوشتار است که مردم خاص کشوری با آن صحبت می‌کنند. به گونه‌ای از طرز تلفظ‌های ویژه گروهی زبانی لهجه می‌گویند. تقریباً در همه زبان‌های جهان گروه‌های گوناگون وجود دارند. مجموعه تلفظ‌های ویژه گروه عموماً قانون‌مند و مطابق ضوابط ثابتی صورت می‌گیرد. لهجه مشخص می‌سازد متكلّم متعلق به کدام ناحیه (مکانی یا اجتماعی) است. گویش عبارت است از توصیف ویژگی‌های دستوری و واژگانی که وجوده تلفظی را هم در بر می‌گیرد. سطح سنجش این متغیر اسمی است و با یک پرسش از فرد نوع گویش مشخص شده است. پاسخ‌گویان از نظر گویش به سه گویش سورانی، کلهری، و اورامی قابل تقسیم‌اند.

جنس: تقسیم‌بندی فیزیولوژیکی انسان است که به‌واسطه این خصیصه، محلودیت یا امکاناتی در اختیار فرد قرار می‌گیرد که جهت‌دهنده رفتار، گرایش، و ارزش‌های وی است که در این تحقیق به دو دسته زن و مرد تقسیم می‌شوند.

چون اطلاعات از دییران مقطع متوسطه به‌دست آمده است، به صورت پیش‌فرض آن‌ها را در یک طبقه ارزیابی کرده و متغیر اقتصادی-اجتماعی آن‌ها سنجیده نشده است.

۷. روش تحقیق

کامیاران از شهرهای استان کردستان است که حدفاصل سنتنچ و کرمانشاه قرار دارد. جمعیت این شهرستان براساس «سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵»، برابر ۱۰۲۸۵۶ نفر بوده است. زبان مردم کامیاران کردی است و سه لهجه اورامی، سورانی

(اردلانی)، و کلهری در آن رایج است. غالب افراد ساکن کامیاران سنی و بخشی از آن‌ها پیرو مذهب تشیع‌اند.

روش تحقیق پیمایشی است و داده‌ها به صورت پیمایشی جمع‌آوری شده‌اند. جامعه آماری در این تحقیق همه معلمان مقطع راهنمایی شهرستان کامیاران است که شمار آن‌ها ۲۴۰ نفر در سال ۱۳۹۸ بوده است. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شد و حجم نمونه معادل ۱۵۴ نفر به دست آمد.

از آنجاکه اسامی معلمان در آموزش‌وپرورش کامیاران موجود بود، نمونه‌گیری تصادفی ساده برای انتخاب نمونه‌ها در نظر گرفته شد. برای این منظور اعداد یک تا ۲۴۰ به معلمان اختصاص داده شد. با روش قرعه‌کشی ۱۵۴ شماره استخراج شد. از آنجاکه یکی از پژوهش‌گران خود معلم آموزش‌وپرورش کامیاران بود و با آموزگاران و نشانی آن‌ها آشنایی داشت، پرسشنامه در اختیار آن‌ها قرار گرفت. پرسشنامه را خود معلمان و در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ تکمیل کردند.

شگرد جمع‌آوری اطلاعات در این مطالعه از طریق پرسشنامه بود. در مرحله اول اعتبار صوری پرسشنامه را استادان علوم اجتماعی و رفتاری دانشگاه پیام‌نور کامیاران تعیین کردند. سپس برای سنجش پایایی تعداد سی پرسشنامه به صورت تصادفی در میان معلمان تکمیل شد و آزمون آلفای کرونباخ به کار رفت. ضریب آلفای کل سه متغیر نوع هویت قومی، رفتار سیاسی، و ارزش‌های فردی به دست آمد و چون ضریب آن بالای ۷۵ بود، پایایی پرسشنامه تأیید شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها، آن‌ها را وارد محیط spss کردیم و اطلاعات توصیفی با استفاده از فراوانی و داده‌های دو متغیره با استفاده از شگردهای استنباطی استخراج شد. برای تحلیل چندمتغیره از رگرسیون خطی استفاده شد.

۸. یافته‌های توصیفی

درصد گویش پاسخ‌گویان سورانی، کلهری، و اورامی به ترتیب ۹۶، ۷۶، ۹، ۱۳، ۸، و ۹، ۴ بوده است. ۸۶، ۹ درصد پیروان اهل سنت و ۱۳، ۱ درصد پیرو مذهب تشیع بوده‌اند. ۷۰ درصد پاسخ‌گویان مرد و ۳۰ درصد زن بودند. نتایج تحلیل تک متغیر نشان می‌دهد که میزان نوع هویت قومی در میان جامعه آماری مورد مطالعه بدین قرار است: هویت فردی غیرسیاسی صفر درصد، هویت فردی سیاسی ۱۷، ۵ درصد، هویت قومی غیرسیاسی ۴۸، ۱ درصد، و

هویت قومی سیاسی ۳۴,۴ درصد است. همچنین نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بین نوع هویت قومی مرد و زن تفاوت بدين قرار است: هیچ‌کدام از اين دو گروه دارای هویت فردی غیرسیاسی نیستند، ۱۲/۳ درصد از مردان دارای هویت فردی سیاسی، ۴۷/۳ درصد دارای هویت قومی غیرسیاسی، و ۳۹/۳ درصد دارای هویت قومی سیاسی‌اند و در مقابل برای زنان ۲۷/۱ درصد دارای هویت فردی سیاسی، ۵۰ درصد دارای هویت قومی غیرسیاسی، و ۳۰ درصد دارای انواع هویت قومی سیاسی‌اند. به عبارتی مردان از زنان سیاسی‌ترند، گویش‌وران اورامی بیش از سورانی و سورانی بیش از کلهری سیاسی‌اند. در این میان پیروان اهل سنت حدود ۴۰ درصد قومی سیاسی بودند و شیعیان هیچ‌کدام گرایش قومی سیاسی نداشتند.

رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی ... (حسین محمدزاده و نصرالله ندیمی) ۱۴۱

جدول ۱. رابطه متغیرهای جمعیت‌شناختی با نوع هویت، رفتار سیاسی، و ارزش‌های فردی

ارزش‌های فردی			رفتار سیاسی			نوع هویت				متغیرها		
فرامادی	التقاطی	مادی	رادیکال	میانه رو	محافظه کار	القومی سیاسی	القومی غیرسیاسی	فردی سیاسی	فردی غیرسیاسی	تعداد	درصد	مرد
۵۷	۴۸	۳	۳۷	۶۰	۱۱	۴۳	۵۲	۱۳	۰	تعداد	درصد	مرد
۵۲/۷	۴۴/۶	۲/۷	۳۴/۰	۵۵/۵	۱۰/۵	۳۹/۸	۴۸/۱	۱۲/۱	۰/۰			
۱۷	۲۰	۹	۷	۲۸	۱۱	۱۱	۲۳	۱۲	۰	تعداد	درصد	زن
۳۷/۵	۴۳/۷	۱۸/۸	۱۵/۰	۶۰/۰	۲۵/۰	۲۳/۹	۵۰/۰	۲۶/۱	۰/۰			
۶۳	۴۰	۱۵	۲۰	۸۸	۱۰	۴۳	۶۲	۱۳	۰	تعداد	درصد	پسر
۵۳/۰	۳۴/۰	۱۳/۰	۱۷/۱	۷۴/۸	۸/۱	۳۶/۶	۵۲/۸	۱۰/۶	۰/۰			
۴	۱۰	۷	۰	۹	۱۲	۰	۹	۱۲	۰	تعداد	درصد	بزرگی
۱۹/۰	۴۶/۰	۳۵/۰	۰/۰	۴۳/۲	۵۶/۸	۰/۰	۴۰/۹	۵۹/۱	۰/۰			
۹	۵	۱	۵	۸	۲	۱۰	۳	۲	۰	تعداد	درصد	عمر
۶۲/۲	۳۱/۷	۶/۱	۳۳/۳	۵۳/۴	۱۳/۳	۶۶/۷	۲۰/۰	۱۳/۳	۰/۰			
۷۱	۵۴	۹	۲۵	۹۹	۱۰	۵۱	۷۲	۱۱	۰	تعداد	درصد	جهانی
۵۳/۲	۴۰/۳	۶/۵	۱۸/۷	۷۴/۱	۷/۲	۳۸/۴	۵۳/۴	۸/۲	۰/۰			
۳	۱۴	۳	۰	۹	۱۱	۰	۶	۱۴	۰	تعداد	درصد	لرستان
۱۴/۳	۷۱/۴	۱۴/۳	۰/۰	۴۳/۲	۵۶/۸	۰/۰	۲۸/۶	۷۱/۴	۰/۰			

نتایج تحلیل تک متغیر ارزش نیز نشان می‌دهد که از میان پاسخ‌گویان ۷۶۵ درصد دارای ارزش مادی، ۴۴۰ درصد دارای ارزش التقاطی، و ۴۸۱ درصد دارای ارزش فرامادی بودند. هم‌چنین نتایج این جدول بیان‌گر آن است که بین نوع ارزش‌های فردی زنان و مردان تفاوت به قرار زیر وجود دارد: در میان مردان ۲/۷ درصد دارای ارزش مادی، ۴۴/۶ درصد دارای ارزش‌های التقاطی، و ۵۳/۲ درصد دارای ارزش‌های فرامادی و در مقابل در میان زنان ۱۸/۸ درصد دارای ارزش‌های مادی، ۴۳/۷ درای هويت التقاطی، و ۳۷/۵ درصد دارای ارزش‌های فرامادی‌اند. هم‌چنین تحلیل رفتار سیاسی نتایج نشان داد که ۱۵ درصد محافظه‌کار، ۶۸/۸ درصد میانه‌رو، و ۱۶۱ درصد رادیکال‌اند. هم‌چنین نتایج جدول حاکی از آن است که مردان در رفتار سیاسی رویه رادیکال‌تری از زنان در پیش می‌گیرند.

نتایج جدول ۲ رابطه نوع هويت با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی را نشان می‌دهد. همان‌گونه که از نتایج جدول پیداست، کسانی که از لحاظ گرایش به هويت قومی در رتبه بالاتری قرار دارند در نحوه رفتار سیاسی نیز رادیکال‌ترند و هم‌چنین یافته‌های جدول گواه آن است که افراد با نوع گرایش به هويت قومی بیشتر تمایل به ارزش‌های فرامادی دارند و بر عکس کسانی که در رتبه‌های پایین‌تر گرایش به هويت قومی قرار دارند بیشتر دارای هويت مادی‌اند.

جدول ۲. رابطه نوع هويت با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی

ارزش‌های فردی			رفتار سیاسی			متغیرها	
فرامادی	التقاطی	مادی	رادیکال	میانه‌رو	محافظه‌کار	فردي غيرسياسي	فردي سياسي
۰	۰	۰	۰	۰	۰	فردي غيرسياسي	۳
۷/۱	۷۵	۱۷/۹	۱۶	۳۱/۸	۵۲/۲	فردي سياسي	۴
۴۴/۱	۵۰/۶	۵/۲	۲۱	۶۱/۵	۱۷/۵	قومي غيرسياسي	۵
۷۴/۵	۲۰	۵/۵	۷۳/۶	۲۶/۴	۰	قومي سياسي	۶

۹. یافته‌های تبیینی

نتایج آزمون فرضیه‌ها در جداول ۳ و ۴ و براساس سطح سنجش متغیرها، به اختصار نشان داده شده است.

رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی ... (حسین محمدزاده و نصرالله ندیمی) ۱۴۳

فرضیه ۱: با توجه به جدول مقدار معناداری آزمون leven کمتر از ۰۰۵ است، پس فرض برابری واریانس رد می شود. براساس مقادیر جدول $t=3/3$ و در سطح ۰۰۱ معنادار است، درنتیجه میزان تفاوت بین نمره هویت زنان و مردان از لحظ آماری معنادار است و فرض صفر مبنی بر نبود تفاوت بین این دو گروه رد می شود. این بدان معناست که نوع هویت با جنسیت پاسخ گویان رابطه دارد.

فرضیه ۲: آزمون f، که مقدار آن برابر با ۲۹۰۷۹۱ است و در سطح ۰۰۱ معنادار است، نشان می دهد که نوع هویت قومی با نوع گویش های زبان کردی در ارتباط است. براساس نتایج آزمون شفه، میزان هویت قومی کرد زبانان با گویش اورامی بیشتر از سورانی و سورانی بیشتر از کلهری است.

جدول ۳. رابطه نوع جنسیت، لهجه، و مذهب با میزان هویت قومی

فرضیه	مذهب	متغیر مستقل	متغیر وابسته	Leven	t	f	سطح معناداری
فرضیه ۱	جنسیت	نوع هویت	-	.۰۳۷	۲/۳	-	.۰۰۱
فرضیه ۲	لهجه	نوع هویت	-	-	-	۲۹۰۷۹۱	.۰۰۱
فرضیه ۳	مذهب	نوع هویت	-	.۰۰۲	۱۳/۴۲۸		.۰۰۱

فرضیه ۳: با توجه به جدول ۳ مقدار معناداری آزمون leven کمتر از ۰۰۵ است، پس فرض برابری واریانس رد می شود و براساس مقادیر جدول که $t=13/428$ و در سطح ۰۰۱ معنادار است، نشان می دهد نوع مذهب با نوع هویت قومی در ارتباط است و میزان گرایش به هویت قومی در میان کردهای اهل سنت بیشتر از کردهای شیعه است.

فرضیه ۴: آزمون فی نشان می دهد میان نوع هویت قومی فرد با رفتار سیاسی او رابطه معناداری وجود دارد، اما ضریب کرامر نشان می دهد که شدت این رابطه متوسط است. همچنین مقدار آزمون پیرسون نشان می دهد که همبستگی بین نوع هویت قومی و رفتار سیاسی بسیار قوی است. درنتیجه ما می توانیم فرضیه صفر را در این نمونه رد کنیم. این بدان معناست که افرادی که گرایش به هویت قومی بالایی دارند در رفتار سیاسی رویکرد رادیکال تری اتخاذ می کنند و کسانی که گرایش به هویت قومی ضعیفی دارند در رفتار سیاسی رویکردی محافظه کارانه تر در پیش می گیرند.

جدول ۴. رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی و ارزش‌های فردی

سطح معناداری	کرامر ۷	فی	متغیر وابسته	متغیر مستقل	فرضیه
۰۰۱	.۵۱۷	.۷۳۱	رفتار سیاسی	نوع هویت قومی	فرضیه ۴
۰۰۱	.۳۴۹	.۴۹۳	نوع ارزش	نوع هویت قومی	فرضیه ۵
۰۰۱	.۲۲۶	.۳۲	نوع ارزش	رفتار سیاسی	فرضیه ۶

فرضیه ۵: آزمون فی نشان می‌دهد بین نوع هویت قومی فرد با ارزش‌های مورد علاقه او رابطه معناداری وجود دارد، اما مقدار آزمون کرامر بیان‌گر آن است که شدت این رابطه متوسط است. هم‌چنین مقدار آزمون پیرسون نشان می‌دهد که میزان همبستگی بین نوع هویت قومی و ارزش‌های مورد علاقه فرد متوسط است. این بدان معناست که ارزش‌های مورد علاقه فرد با نوع هویت قومی او در ارتباط است و کسانی که به هویت قومی بالایی گرایش دارند به ارزش‌های فرامادی گرایش بیشتری دارند و افرادی که به هویت قومی پایین گرایش دارند به ارزش‌های مادی تمایل دارند.

فرضیه ۶: آزمون فی نشان می‌دهد که بین نوع رفتار سیاسی و ارزش‌های مورد علاقه فرد رابطه معناداری وجود دارد، اما مقدار آزمون کرامر بیان می‌کند که شدت این رابطه ضعیف است. هم‌چنین مقدار آزمون پیرسون نیز نشان می‌دهد همبستگی متوسطی بین این دو متغیر وجود دارد. درنتیجه ما توانستیم فرضیه صفر را در این نمونه رد کنیم. این بدان معناست که نوع رفتار سیاسی با نوع ارزش‌های مورد علاقه فرد در ارتباط است و کسانی که در رفتار سیاسی رویکردن رادیکال‌تر دارند دارای ارزش‌های فرامادی و افرادی که در رفتار سیاسی رویکرد محافظه‌کارانه‌تری دارند دارای ارزش‌های مادی‌اند.

- تحلیل چندمتغیره

برای بررسی تأثیرات هر کدام از متغیرهای این مطالعه، به‌ویژه هویت بر روی رفتار سیاسی، از رگرسیون خطی استفاده شده است. برای این کار دیگر متغیر وابسته از نوع طبقه‌بندی نیست، بلکه نمره کلی پاسخ‌گویان در گویی‌های مخصوص رفتار سیاسی با هم جمع و به منزله متغیر فاصله‌ای آماره‌های رگرسیون خطی بر روی آن اجرا شده است. به همین منظور از روش رگرسیون خطی گام‌به‌گام (step wise) استفاده شده است. با توجه به نتایج آزمون در مرحله اول هویت و در مرحله دوم مذهب، متغیرهای مؤثر پیش‌بینی‌کننده رفتار سیاسی وارد شده است. نتایج مربوط به تحلیل رگرسیون چندمتغیره در جدول ۵ آمده است:

جدول ۵. ضرایب تحلیل رگرسیون چندمتغیره رفتار سیاسی

R Square تجمیعی	سطح معناداری	مقدار ضریب Beta	مقدار R	مقدار ضریب f	متغیر مستقل
.۰۵۷۲	.۰۰۰	.۷۷۵۶	.۷۷۵۶	۲۱۰/۸۶۱	هویت قومی
.۰۶۰۰	.۰۰۰	.۷۶۵۱	.۷۷۵	۱۱۷/۷۳۴	هویت قومی، مذهب

باتوجه به جدول ۵ میزان R رابطه هویت با رفتار سیاسی را در حدود ۰،۷۵۶ نشان می دهد که حاکی از رابطه بسیار قوی هویت و متغیر رفتار سیاسی است. متغیر هویت به تنهایی توانسته در حدود ۰،۵۷۲ از تغییرات متغیر وابسته را پیش بینی کند و در مرحله دوم میزان همبستگی هویت و مذهب با متغیر رفتار سیاسی افزایش یافته است. همچنان که مشاهده می کنید R از ۰،۷۵۶ به ۰،۷۷۵ افزایش یافته است. این دو متغیر میزان $R^2=60$ داشته اند که ۶۰ درصد از تغییرات متغیر رفتار سیاسی توسط این دو متغیر تبیین شده است که باتوجه به میزان R^2 کاملاً پذیرفتنی است.

ضرایب رگرسیون Beta و آماره f مقدار معناداری را نشان می دهد. براساس اطلاعات جدول ۶ در مرحله اول مقدار Beta متغیر هویت ۰،۷۵۶ است؛ یعنی بهمازای هر واحد تغییر در متغیر هویت حدود ۰،۷۵۶ واحد تغییر در متغیر رفتار سیاسی به وجود می آید و در مرحله دوم با ورود متغیر مذهب مقدار متغیر هویت کمی کاهش یافته است که به جای این متغیر ۰،۶۵۱ است.

جدول ۶. ضرایب تحلیل رگرسیون چندمتغیره رفتار سیاسی

R Square تجمیعی	سطح معناداری	مقدار ضریب Beta	مقدار R	مقدار ضریب f	متغیر مستقل
.۰۳۱۵	.۰۰۰	.۰۵۶۱	.۰۵۶۱	۷۲/۵۱۰	هویت

نتایج جدول ۶ نشان می دهد که بهترین متغیر برای تبیین نوع ارزش موردعلاقه فرد هویت است، باتوجه به میزان آماره $f=۰/۵۶۱$ نشان می دهد رابطه میان نوع هویت و ارزش متوسط است. متغیر نوع هویت توانسته است در حدود $R^2=۰/۳۱۵$ از تغییرات متغیر وابسته را پیش بینی کند؛ یعنی می توان گفت که متغیر مؤثر پیش بینی کننده نوع ارزش های فردی «گرایش به هویت قومی» است و دیگر متغیرها تأثیر آن چنانی در تعیین ارزش موردعلاقه فرد ندارند.

۱۰. نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نکات درخورتوجهی را نشان داد که یکی از آن‌ها رابطه نوع هویت قومی فرد با مذهب اوست. این بدان معناست که مذهب عامل مؤثری بر گرایش به هویت قومی است و در این تحقیق گرایش به هویت قومی پیروان اهل سنت بیشتر از شیعیان بوده است. نتایج این تحقیق با پژوهش محمدزاده (۱۳۹۰) هم‌سوست که مذهب در قوم‌گرایی و نوع آن نقش دارد. درواقع چنان‌که دورکیم مشخص کرده، مذهب عامل انسجام اجتماعی است؛ یعنی در گرایش جامعه‌آماری معلمان پیروان اهل سنت با شیعیان در موضوع هویت قومی و رفتار سیاسی تفاوت وجود دارد؛ بهنوعی که در میان دیران پیرو اهل سنت رفتار سیاسی رادیکال‌تر و گرایش به هویت قومی شدیدتر است.

در عین حال مشخص شد که نوع گویش فرد با نوع و گرایش هویت قومی فرد رابطه معنادار دارد و در این میان گرایش به هویت قومی در میان کسانی که با گویش اورامی صحبت می‌کنند بیشتر از کسانی است که با گویش سورانی و کلهری صحبت می‌کنند و گرایش به هویت قومی افرادی که با گویش سورانی صحبت می‌کنند بیشتر از افرادی است که با گویش کلهری صحبت می‌کنند. دلیل این امر این است که اورامی‌ها خود را از نظر فرهنگی متفاوت‌تر می‌بینند و تفاوت فرهنگی بر گرایش و شدت هویت قومی تأثیرگذار است (محمدزاده و دیگران ۱۳۹۱). تحقیقی که در میان کره‌ای‌ها انجام شده است به همین نکته مهم اشاره دارد که میان تسلط به زبان مادری و هویت رابطه معنادار وجود دارد (Lee Brown 2009). اشتمنبرگ و دیگران (Steinberg et al. 2008: 238) بر این نکته مهم انگشت نهاده‌اند که در مسئله قومیت نارضایتی سیاسی و فرهنگی مهم‌تر از نارضایتی اقتصادی است.

جنسيت نیز با نوع گرایش به هویت قومی رابطه دارد. به این ترتیب که گرایش به هویت قومی در میان دیران مرد بیشتر از دیران زن است. این نتیجه بهنوعی با نظر بشیریه (۱۳۷۴) هم‌سوست که رفتار سیاسی زنان شبیه به مردان است.

باتوجه به نتایج تحقیق مشخص شد که گرایش به هویت قومی متغیر مؤثر در پیش‌بینی نوع رفتار سیاسی شخص است، به گونه‌ای که می‌تواند بیش از نیمی از تغییرات متغیر رفتار سیاسی را پیش‌بینی کند. بعد از گرایش به هویت قومی، متغیر مذهب در پیش‌بینی رفتار سیاسی نقش درجه‌دوم را دارد.

نتایج تحقیق براساس تقسیم‌بندی دیوید رومانو بسیار حائز اهمیت است. نتایج به ما می‌گوید افراد گوناگون تاحدی دارای آزادی عمل‌اند و اشخاص با هویت قومی خاص لزوماً گرایش به هویت قومی ندارند و این نکته کم‌اهمیتی نیست. درشانی بعضی از افراد نه تنها هویت قومی ندارند، بلکه اصولاً افرادی سیاسی نیستند. در این میان افرادی هستند که انگیزه و تمایل به رفتار سیاسی دارند، اما نه تنها فعالیت آن‌ها درجهٔ فعالیت قومی نیست، بلکه ممکن است درجهٔ خلاف آن باشد. مثلاً افرادی در مناطق قومی هستند که به جهان‌وطنی یا به فکر و اندیشهٔ چپ گرایش دارند. در این میان هرچند تحقیقات قبلی بیش از هرچیز بر عامل تبعیض به عنوان عامل زمینه‌ساز هویتی تأکید می‌کردند، در این تحقیق مشخص شد عوامل فرهنگی مانند مذهب و گویش هم در این مسئله نقش دارند.

نکتهٔ بسیار مهم باتوجه به نظریهٔ ارزش‌های فردی اینگلهارت این است که قوم‌گرایی و هویت قومی گرایشی خاص‌گرایانه نیست و افرادی که هویت قومی شدیدتری دارند تمایل به ارزش‌های رهانیده در آن‌ها بیش‌تر است و این یافته موافق نتیجهٔ تحقیق میرزاپی (۱۳۹۶: ۶۰) است که در آن مشخص کرده گرایش به قومیت با ملی‌گرایی مدنی همنواست و این یافتهٔ مهم خلاف نگرش اینگلهارت به این موضوع است.

نکتهٔ بسیار مهم دیگر این است که افرادی که به رفتار سیاسی گرایش دارند گرایش مادی در میان آن‌ها کم است، اما در تاریخ ایران به کرات دیده شده که افراد با علاقهٔ مادی به کار سیاسی پرداخته‌اند و این نشانهٔ خوبی نیست. همان‌طور که هانا آرنت گفته است، افرادی که کار سیاسی می‌کنند باستی دغدغهٔ آزادی داشته باشند. کسانی که دغدغهٔ اقتصادی دارند و کار سیاسی انجام می‌دهند فاجعهٔ خواهند آفرید.

اما در موضوع گرایش به هویت قومی باید این نکته را گفت که گرایش به هویت قومی به خودی خود مشکل‌آفرین نیست و تنوع قومی در قانون اساسی امری مشروع و موردنیاید است. آن‌چه مهم است توجه و مطالعهٔ بیش‌تر در این راستا و رفع نابرابری‌های سیاسی، فرهنگی (زبانی- مذهبی)، و اجتماعی در این زمینه است.

کتاب‌نامه

احمدی، حمید (۱۳۷۸)، *قومیت و قوم‌گرایی در ایران*، تهران: نی.
اینگلهارت، رونالد (۱۳۷۳)، *تحول فرهنگی در جامعهٔ پیشرفتهٔ صنعتی*، ترجمهٔ مریم وتر، تهران:
کویر.

اینگلهارت، رونالد و کریستین ولزل (۱۳۸۹)، نوسازی، تغییر فرهنگی، و دموکراسی، ترجمه یعقوب احمدی، تهران: کویر.

بشیریه، حسین (۱۳۷۴)، *جامعه‌شناسی سیاسی*، تهران، نی.

برتون، رولان (۱۳۹۸)، *قوم‌شناسی سیاسی*، ترجمه ناصر فکوهی، تهران: نی.

جلایی‌پور، حمیدرضا (۱۳۷۲)، *کردستان و علل تداوم بحران آن پس از انقلاب اسلامی*، تهران: موج تفکر.

حاجیانی، ابراهیم (۱۳۷۹)، «تحلیل جامعه‌شناختی هویت ملی در ایران و طرح چند فرضیه»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س ۲، ش ۵.

راش، مایکل (۱۳۸۸)، *جامعه و سیاست*، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: سمت.

رومانو، دیوید (۱۴۰۰)، *جنبش‌های ناسیونالیسم کردی*، ترجمه عمر فیضی، سنتدج: مادیار.

زاهدی، محمدجواد و علی بیرانوند (۱۳۸۹)، «پایگاه اجتماعی- اقتصادی و نگرش به مشارکت سیاسی»، *مجله جامعه‌شناسی ایران*، دوره ۱۱، ش ۲.

صالحی امیری، سیدرضا (۱۳۸۵)، *مدیریت منازعات قومی در ایران*، تهران: مرکز تحقیقات استراتژیک. طائی، علی (۱۳۷۸)، *بحران هویت قومی در ایران*، تهران: شادگان.

عبداللهیان حمید و احسان حق‌گوینی (۱۳۸۸)، «تبیین رابطه کاربردی اینترنت و مشارکت سیاسی در ایران»، *مجله جامعه‌شناسی ایران*، دوره ۱۰، ش ۴.

عبداللهی محمد و محمد عثمان حسین‌بر (۱۳۸۵)، «هویت جمعی و نگرش به دموکراسی در ایران»، *مجله جامعه‌شناسی ایران*، دوره ۷، ش ۴.

عنبری، موسی و حامد قلی‌زاده میرزایی (۱۳۹۶)، «مطالعه رابطه هویت‌گرایی محلی با کنش‌های انتخاباتی: بررسی انتخابات مجلس شورای اسلامی در لرستان»، *توسعه محلی روستایی- شهری (توسعه روستایی)*، دوره ۹، ش ۲.

فاضلی، محمد و غلامرضا خوشفر (۱۳۸۹)، «مشارکت سیاسی در استان گلستان»، *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، دوره ۴، ش ۳، پیاپی ۱۱.

گیلنر، آنتونی (۱۳۸۶)، *جامعه‌شناسی*، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: نی.

مرشدی‌زاده، علی (۱۳۷۹)، «بقایا زوال قومیت در عصر جهانی شدن»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س ۲، ش ۶.

مرکز آمار ایران (۱۳۹۵)، «سرشماری عمومی نقوص و مسکن استان کردستان»،

<https://www.amar.org.ir>

مقصودی، مجتبی (۱۳۸۰)، *تحولات قومی در ایران، علل و زمینه‌ها*، تهران: صاحب کوثر.

رابطه نوع هویت قومی با رفتار سیاسی ... (حسین محمدزاده و نصرالله ندیمی) ۱۴۹

محمدزاده، حسین (۱۳۹۰)، عوامل مرتبط با انواع قوم‌گرایی در میان کردی‌های ایران، رساله دکتری جامعه‌شناسی سیاسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.

محمدزاده، حسین، محمدرضا شادرو، و جلال الدین رفیع‌فر (۱۳۹۱)، «عوامل اجتماعی مرتبط با قوم‌گرایی فرهنگی در میان کردی‌های ایران»، *فصل نامه راهبرد اجتماعی فرهنگی*، س، ۱، ش ۳.

محمدزاده، حسین و سعید خانی (۱۳۹۷)، «زمینه‌های تاریخی و اجتماعی مؤثر بر شکاف قومی در ایران»، *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، دوره ۱۲، ش ۳.

معدنی سعید و عباس خسروانی (۱۳۹۰)، «عوامل مؤثر در جهت‌گیری ارزش‌های (مادی- فرامادی) دانشجویان دانشگاه آزاد واحد اراک در سال ۱۳۹۰»، *فصل نامه مطالعات جامعه‌شناسی ایران*، س، ۱، ش ۳.

میرزایی، سیدآیت‌الله (۱۳۹۶)، «ناسیونالیسم و قومیت در ایران»، *مجله جامعه‌شناسی ایران*، ش ۱.
نواح، عبدالرضا، نورالله قیصری، و سید مجتبی تقی‌نسب (۱۳۸۹)، «آسیب‌شناسی مسائل قومی در ایران، مطالعه موردی عرب‌های ساکن شهر اهواز»، *فصل نامه علمی - پژوهشی تحقیقات فرهنگی ایران*، دوره ۳، ش ۳.

- Amanolahi, S. (2005), "A Note on Ethnicity and Ethnic Group in Iran", *Iran and Caucasus*, vol: 9, no. 1.
- Elazar, D. J. (1966), *American Federalism: A View From the States*, New York: Thomas Y. Crowell Company.
- Ericson, T. H. (1993), *Ethnicity and Nationalism, Anthropological Perspective*, Pluto Press, London.
- Esman, Milton (1994), *Ethnic Politics*, Ithaca: Coronel University press.
- Fish, J. et al. (2021), "When the Personal Is Political: Ethnic Identity, Ally Identity, and Political Engagement among Indigenous People and People of Color", *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, vol. 27, no. 1.
- Gaiser, W. and J. Rijke (2014), "Political Participation of Youth Young Germans in the European Context", *Asia Europe Journal*, Springer, vol. 5, no. 4.
- Henderson, A. (2007), "The Regionalization and Political Culture", www. Cpsa, acsp.ca.
- Icduygu, A., D. Romano, and I. Sirkan (1999), "The Ethnic Question in an Environment of Insecurity", *Ethnic and Racial Studies*, vol. 22, no. 6.
- Ingelhart, R. and K. Wellsl (2010), *Modernization, Cultural Change and Democracy*, Translated by: Ahmadi. Tehran: Desert Publishing
- Inglehart, R. (2000), "Culture and Democracy", in: *Culture Matters: How Values Shape Human Progress*, L. E. Harrison and S. P. Huntington (eds.), New York: Basic Books.

- Lee Brown, Clara (2009), "Heritage Language and Ethnic Identity, A Case Study of Korean-American College Students", *International Journal og Multicultural Education*, vol. 11, no. 1.
- Minorities at Risk (2009), cod book version, 2/2009/Center for International Development and Conflict Manangment.
- Nandi, A. and A. Platt (2018), "The Rrelationship between Political and Ethnic Identity among UK Ethnic Minority and Majority Populations", *Journal of Ethnic and Migration Studies*, vol. 46, no. 5.
- Steinberg, A., S. David, and M. Stephan (2008), "Laissez Fear: Assessing the Impact of Government Involment in the Economy on Ethnic Violence", *International Studies Quarterly*, vol. 52.
- Zoellick, T. (2000), "Daniel Elazar, Bogus or Brilliant: A Study of Political Culture Across The American States", *Res Publica - Journal of Undergraduate Research*, vol. 5.